EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 26.11.2024
COM(2024) 715 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om godkännande av Finlands nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om godkännande av Finlands nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121,

med beaktande av förordning (EU) 2024/1263, särskilt artikel 17,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

ALLMÄNNA ÖVERVÄGANDEN

(1) EU:s reformerade ramverk för ekonomisk styrning trädde i kraft den 30 april 2024. De mest centrala delarna av EU:s reformerade ramverk för ekonomisk styrning utgörs av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning[1], tillsammans med den ändrade förordningen (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott[2], och det ändrade rådsdirektivet 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk[3]. Syftet med ramverket är att säkerställa en hållbar offentlig skuldsättning och en hållbar och inkluderande tillväxt genom reformer och investeringar. Ramverket främjar nationellt ägarskap och har en medelfristig inriktning, i kombination med ett effektivt och enhetligt säkerställande av regelefterlevnad.

(2) I centrum för det nya ramverket för ekonomisk styrning står de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer som medlemsstaterna lämnar in till rådet och kommissionen. Planerna ska uppfylla två mål: dels i) säkerställa att den offentliga skulden senast vid anpassningsperiodens slut följer en sannolikt nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå och att det offentliga underskottet minskas till, och ligger kvar på, en nivå under referensvärdet på 3 % av BNP på medellång sikt, dels ii) säkerställa det faktiska genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen och svara mot EU:s gemensamma prioriteringar. Varje

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

[2] Rådets förordning (EU) 2024/1264 av den 29 april 2024 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj).

[3] Rådets direktiv (EU) 2024/1265 av den 29 april 2024 om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

plan ska därför innehålla ett medelfristigt åtagande om en nettoutgiftsbana[4] som i praktiken fastställer en budgetrestriktion under planens löptid, dvs. fyra eller fem år (beroende på valperiodens normala längd i medlemsstaten). Planen ska dessutom redogöra för hur den berörda medlemsstaten kommer att säkerställa det faktiska genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna (inbegripet, i tillämpliga fall, utmaningar i samband med förfarandet vid makroekonomiska obalanser) och hur medlemsstaten kommer att ta itu med unionens gemensamma prioriteringar. Perioden för finanspolitisk anpassning löper över fyra år och kan förlängas med upp till tre år om medlemsstaten åtar sig att genomföra ett antal relevanta reformer och investeringar som uppfyller kriterierna i förordning (EU) 2024/1263.

(3) När planen har lämnats in ska kommissionen bedöma om den uppfyller kraven i förordning (EU) 2024/1263.

(4) Rådet ska därefter, på kommissionens rekommendation, anta en rekommendation för att ange den berörda medlemsstatens nettoutgiftsbana och, i tillämpliga fall, godkänna de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av perioden för finanspolitisk anpassning.

ÖVERVÄGANDEN RÖRANDE FINLANDS NATIONELLA MEDELFRISTIGA FINANS- OCH STRUKTURPOLITISKA PLAN

(5) Den 10 oktober 2024 lämnade Finland in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan till rådet och kommissionen. Det skedde sedan en förlängning av den tidsfrist som anges i artikel 36 i förordning (EU) 2024/1263 överenskommits med kommissionen.

Förfarande före inlämnande av planen

(6) Den 21 juni 2024 översände kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2024/1263 en referensbana[5] till Finland. Kommissionen offentliggjorde referensbanan den 10 oktober 2024[6]. Referensbanan är riskbaserad och säkerställer att den offentliga skulden senast vid slutet av perioden för finanspolitisk anpassning och utan ytterligare budgetåtgärder efter anpassningsperioden, följer en sannolikt nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå på medellång sikt, samt att det offentliga underskottet

---

4 Nettoutgifter enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EU) 2024/1263, dvs. offentliga utgifter efter avdrag för i) ränteutgifter, ii) diskretionära åtgärder på inkomstsidan, iii) utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, iv) nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, v) konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt vi) engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

5 Den förhandsvägledning som översänds till medlemsstaterna och till ekonomiska och finansiella kommittén omfattar utvecklingsbanor med och utan en förlängning av anpassningsperioden (4 respektive 7 år). Den innehåller även de viktigaste ursprungliga förhållanden och underliggande antaganden som används i kommissionens ramverk för medelfristiga prognoser för den offentliga skuldsättningen. Referensbanan beräknades på grundval av den metod som beskrivs i kommissionens *Debt Sustainability Monitor 2023* (https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/debt-sustainability-monitor-2023_en). Den bygger på kommissionens vårprognos 2024 och dess medelfristiga förlängning fram till 2033. Den långsiktiga BNP-tillväxten och åldrandekostnaderna ligger i linje med kommissionens och rådets gemensamma rapport *2024 Ageing Report* (https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/2024-ageing-report-economic-and-budgetary-projections-eu-member-states-2022-2070_en).

6 https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/national-medium-term-fiscal-structural-plans_sv#finland

minskas till under 3 % av BNP under anpassningsperioden och ligger kvar på en nivå under det referensvärdet på medellång sikt. Medellång sikt definieras här som en tioårsperiod efter anpassningsperiodens slut. Referensbanan överensstämmer i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) 2024/1263 även med skyddsmekanismen för skuldhållbarhet och skyddsmekanismen för underskottsresiliens. Referensbanan för Finland anger att nettoutgifterna på grundval av kommissionens antaganden och med en anpassningsperiod på 7 år inte bör öka mer än vad som anges i tabell 1. Detta motsvarar en genomsnittlig nettoutgiftsökning på 1,5 % under anpassningsperioden (2025–2031) och 1,5 % under den period som omfattas av planen (2025–2028).

Tabell 1: Referensbana som kommissionen överlämnade till Finland den 21 juni 2024

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Genomsnitt 2025–2028	Genomsnitt 2025–2031
Maximal nettoutgiftsökning (årlig, %)	1,4	1,5	1,4	1,5	1,5	1,6	1,7	1,5	1,5

Källa: Kommissionens beräkningar.

(7) Finland och kommissionen förde i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2024/1263 en teknisk dialog i juni–september 2024. Dialogen handlade främst om den nettoutgiftsbana som Finland förutser och dess underliggande antaganden, de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden inklusive reformer och investeringar (t.ex. den genomgripande reformen av den sociala tryggheten, införandet av modellen med en enda förmån och den genomgripande reformen av utkomststödet), samt om de reformer och investeringar som planeras för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen och svara mot unionens gemensamma prioriteringar om en rättvis grön och digital omställning, social och ekonomisk resiliens, energitrygghet och uppbyggnad av försvarsförmågor.

(8) Enligt uppgifter i Finlands plan genomförde landet i oktober 2024, i enlighet med artiklarna 11.3 och 36.1 c i förordning (EU) 2024/1263, en samrådsprocess med civilsamhället och ekonomiska rådet. Enligt informationen i Finlands plan diskuterades planen av ekonomiska rådet den 2 oktober 2024. Civilsamhället inbjöds till en öppen överläggning den 3 oktober 2024.

(9) Planen överlämnades till riksdagen den 2 oktober 2024.

Andra relaterade processer

(10) Den 10 oktober 2024 överlämnade Finland sitt utkast till budgetplan för år 2025. Kommissionen antog ett yttrande om utkastet till budgetplan den [26 november 2024][7].

(11) Den 21 oktober 2024 riktade rådet ett antal landsspecifika rekommendationer till Finland inom ramen för den europeiska planeringsterminen[8].

[7] Kommissionens yttrande om Finlands utkast till budgetplan, 26.11.2024, (2024) 9054 final.

[8] Rådets rekommendation om Finlands ekonomiska politik, budgetpolitik, sysselsättningspolitik och strukturpolitik (ännu inte offentliggjord).

SAMMANFATTNING AV PLANEN OCH KOMMISSIONENS BEDÖMNING AV DEN

(12) Kommissionen gjorde på grundval av artikel 16 i förordning (EU) 2024/1263 följande bedömning av planen:

Bakgrund: det makroekonomiska och offentligfinansiella läget och de makroekonomiska och offentligfinansiella utsikterna

(13) Den totalekonomiska aktiviteten i Finland minskade med 1,2 % under 2023, eftersom höjda konsumentpriser och räntor höll konsumtionen och investeringarna tillbaka, särskilt inom byggsektorn. Enligt kommissionens höstprognos 2024 förväntas ekonomin minska med 0,3 % under 2024 till följd av stagnerande konsumtion och minskande investeringar under årets första hälft. Under 2025 förväntas BNP i fasta priser öka med 1,5 % i takt med återhämtningen av den privata konsumtionen och de privata investeringarna på grund av reallöneökningar och minskade finansieringskostnader, medan exporttillväxten beräknas återhämta sig i samma takt som den ökande utländska efterfrågan. Under 2026 förväntas BNP i fasta priser öka med 1,6 % i takt med den fortsatta brett baserade återhämtningen. Under prognosperioden (2024–2026) förväntas den potentiella BNP:n i Finland öka med i genomsnitt 0,6 % varje år från 2024 till 2026, till följd av kapitalbildning och ökning av den totala faktorproduktiviteten. Arbetslösheten uppgick till 7,2 % 2023 och beräknas av kommissionen uppgå till 8,2 % 2024, 7,9 % 2025 och 7,5 % 2026. Inflationen (BNP-deflatorn) beräknas sjunka från 3,9 % 2023 till 1,4 % 2024 och uppgå till 2,1 % 2025 och 1,9 % 2026.

(14) När det gäller den offentligfinansiella utvecklingen uppgick Finlands offentliga underskott 2023 till 3,0 % av BNP. Enligt kommissionens höstprognos 2024 kommer det att uppgå till 3,7 % av BNP 2024, minska till 3,0 % av BNP 2025 och, vid oförändrad politik, uppgå till 2,5 % 2026. I kommissionens höstprognos 2024 beaktas det förslag till budget för 2025 som Finlands regering överlämnade till riksdagen i september. Den offentliga skulden uppgick i slutet av 2023 till 77,1 % av BNP. Enligt kommissionens höstprognos 2024 förväntas skuldkvoten öka till 82,6 % av BNP i slutet av 2024. Den beräknas öka ytterligare till 84,7 % av BNP i slutet av 2025 och till 85,3 % i slutet av 2026. Kommissionens prognos för de offentliga finanserna beaktar bara politiska åtaganden i de medelfristiga planerna om de underbyggs av konkreta politiska åtgärder som är trovärdigt aviserade och tillräckligt detaljerade.

Nettoutgiftsbana och huvudsakliga makroekonomiska antaganden i planen

(15) Finlands nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan omfattar perioden 2025–2028 och beskriver en finanspolitisk anpassning över sju års tid.

(16) Planen innehåller all information som krävs enligt artikel 13 i förordning (EU) 2024/1263.

(17) I planen åtar sig landet att följa den nettoutgiftsbana som anges i tabell 2, vilket motsvarar en genomsnittlig nettoutgiftsökning på 2,2 % under åren 2025–2028. Finland åtar sig dessutom att genomföra ett antal reformer och investeringar i syfte att få anpassningsperioden förlängd till sju år (2025–2031), under vilka den genomsnittliga nettoutgiftsökningen planeras uppgå till 2,4 %. Den genomsnittliga ökning av nettoutgifterna under anpassningsperioden (2025–2031) som anges i planen överstiger den referensbana som kommissionen översände den 21 juni 2024. I planen antas den utjämnade potentiella BNP-tillväxten vara 0,9 % varje år under anpassningsperioden. I planen förväntas dessutom tillväxttakten för BNP-deflatorn

öka från 1,7 % 2024 till 2,1 % 2025 och gradvis öka ytterligare till 2,4 % i slutet av anpassningsperioden.

Tabell 2: Nettoutgiftsbana och huvudsakliga antaganden i Finlands plan

						Förlängning av anpassningsperioden				
	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Genomsnitt under planens giltighetstid 2025–2028	Genomsnitt under anpassningsperioden 2025–2031
Nettoutgiftsökning (årlig, i %)	3,7	1,6	1,9	2,6	2,6	2,8	2,8	2,9	2,2	2,4
Nettoutgiftsökning (kumulativ, i %, med 2023 som basår)	3,7	5,3	7,4	10,1	13,0	16,1	19,4	22,8	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Potentiell BNP-tillväxt (%)	1,1	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9
Inflation (tillväxt i BNP-deflatorn) (%)	1,7	2,1	2,2	2,2	2,3	2,3	2,4	2,4	2,2	2,3

Källa: Finlands medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan och kommissionens beräkningar.

Konsekvenser av planens nettoutgiftsåtaganden för den offentliga skulden

(18) Om nettoutgiftsbanan i planen och de underliggande antagandena materialiseras kommer enligt planen den offentliga skulden att minska från 81,7 % av BNP 2024 till 78,2 % i slutet av anpassningsperioden 2031, såsom framgår av följande tabell. Efter anpassningen förväntas skuldkvoten på medellång sikt (dvs. fram till 2041) minska ytterligare enligt planen och nå en nivå under 60 % av BNP 2039 och 52,7 % 2041.

Tabell 3: Utveckling för offentlig skuld och offentligt saldo i Finlands plan

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2041
Offentlig skuld (% av BNP)	76,6	81,7	83,2	83,9	83,6	82,9	81,4	79,7	78,2	52,7
Offentligt saldo (% av BNP)	-2,9	-3,7	-2,9	-2,0	-1,4	-0,9	-0,4	0,0	0,3	1,6

Källa: Finlands medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

Enligt planen skulle den offentliga skulden alltså minska till en nivå under fördragets referensvärde på 60 % av BNP på medellång sikt. Detta är sannolikt enligt antagandena i planen, eftersom skulden enligt alla deterministiska stresstester i kommissionens skuldhållbarhetsanalys beräknas ligga under 60 % av BNP senast 2041. Baserat på de politiska åtaganden och makroekonomiska antaganden som görs i planen uppfyller den nettoutgiftsbana som läggs fram i planen därför det krav på skulden som anges i artiklarna 6 a och 16.2 i förordning (EU) 2024/1263.

Konsekvenserna av planens nettoutgiftsåtaganden för saldot i de offentliga finanserna

(19) Utifrån planens nettoutgiftsbana och antaganden kommer det offentliga underskottet att minska till en nivå under 3 % av BNP under anpassningsperiodens första år (dvs. 2025) och därefter fortsätta att minska och övergå till ett överskott år 2031. Enligt planen skulle det offentliga saldot i slutet av anpassningsperioden (2031) alltså inte överstiga referensvärdet på 3 % av BNP. Under tio år efter anpassningsperioden (dvs. fram till 2041) skulle det offentliga underskottet dessutom inte överstiga 3 % av BNP. Baserat på de politiska åtaganden och makroekonomiska antaganden som görs i planen uppfyller den nettoutgiftsbana som läggs fram i planen därför det krav på underskottet som anges i artiklarna 6 b och 16.2 i förordning (EU) 2024/1263.

Den finanspolitiska anpassningens tidsprofil

(20) Jämfört med den i regel linjära bana som krävs enligt artikel 6 c i förordning (EU) 2024/1263 visar den tidsprofil för den finanspolitiska anpassningen, mätt genom förändringen i det strukturella primärsaldot, som beskrivs i planen att merparten av anpassningen är koncentrerad till början av perioden. Detta beror på en större konsolidering av de offentliga finanserna under 2025 och på att försvarsupphandlingar bokförs i nationalräkenskaperna för 2025 och 2027, vilket leder till ytterligare avvikelser från den linjära banan. Till följd av detta är den finanspolitiska anpassningen under planens fyra första år mer än proportionell mot den totala anpassningsinsatsen. Baserat på de politiska åtaganden och makroekonomiska antaganden som görs i planen uppfyller den nettoutgiftsbana som läggs fram i planen därför den princip om att anpassningen inte ska senareläggas som anges i artikel 6 c i förordning (EU) 2024/1263.

Tabell 4: Det strukturella primärsaldots utveckling i Finlands plan

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031
Strukturellt primärsaldo (% av BNP)	-0,34	-0,37	0,44	1,10	1,42	1,78	2,06	2,34	2,62
Förändring i strukturellt primärsaldo (procentenheter)	Ej tillämpligt	-0,04	0,82	0,66	0,32	0,36	0,28	0,28	0,28

Källa: Finlands medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

Planens förenlighet med skyddsmekanismen för underskottsresiliens

(21) Om de antaganden och åtaganden som görs i planen materialiseras kommer det strukturella underskottet att ligga kvar under 1,5 % av BNP under hela anpassningsperioden. På grundval av de politiska åtagandena och makroekonomiska antagandena i planen kommer därför den gemensamma resiliensmarginal som avses i artikel 8.1 i förordning (EU) 2024/1263 att fortsätta att respekteras, och därför krävs inte den ytterligare förstärkning av det strukturella primärsaldot som avses i artikel 8.2 i förordning (EU) 2024/1263.

Planens förenlighet med skyddsmekanismen för skuldhållbarhet

(22) Eftersom den offentliga skulden enligt planen kommer att uppgå till mellan 60 % och 90 % av BNP under anpassningsperioden måste skuldkvoten i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2024/1263 minska med i genomsnitt minst 0,5 procentenheter per år tills den är lägre än 60 %. Denna genomsnittliga minskning är beräknad över perioden 2024–2031 och uppgår till 0,5 procentenheter i planen. Baserat på de politiska åtaganden och makroekonomiska antaganden som görs i planen överensstämmer den nettoutgiftsbana som läggs fram i planen därmed med skyddsmekanismen för skuldhållbarhet.

Planens makroekonomiska antaganden

(23) Planen är baserad på ett antal antaganden som skiljer sig från de antaganden som kommissionen översände till Finland den 21 juni 2024. I planen används i synnerhet andra antaganden för utgångsläget 2024, potentiell BNP-tillväxt och stock-/flödesjusteringar. Dessutom tidigareläggs den finanspolitiska anpassningen. Det är nödvändigt att göra en noggrann bedömning av skillnaden mellan dessa antaganden, i synnerhet med tanke på att den genomsnittliga nettoutgiftsökningen i planen är större än den i referensbanan. De antaganden som skiljer sig åt och som har den mest betydande effekten på den genomsnittliga nettoutgiftsökningen anges nedan, tillsammans med en bedömning av varje antagande som skiljer sig åt.

- I planen används en utjämnad potentiell produktionstillväxt under perioden 2024–2041. Jämfört med kommissionens antaganden ökar detta den potentiella tillväxten under anpassningsperioden och bidrar därför till en högre genomsnittlig nettoutgiftsökning. Detta sker både genom direkta effekter och genom det faktum att en högre BNP-tillväxt medför en snabbare minskning av skuldkvoten, vilket kräver en mindre grad av finanspolitisk anpassning för att uppfylla kraven enligt skyddsmekanismen för skuldhållbarhet. Möjligheten att använda alternativa

antaganden om potentiell tillväxt är i linje med artikel 36.1 f i förordning (EU) 2024/1263, förutsatt att den kumulativa tillväxten under prognosperioden (dvs. fram till 2041) i stort sett överensstämmer med kommissionens antaganden, vilket är fallet i planen. Detta antagande anses därför vara vederbörligen motiverat.

- Planen innehåller en tidigarelagd finanspolitisk anpassning. Jämfört med kommissionens antagande om en linjär anpassning leder detta till snabbare skuldminskning och minskade ränteutgifter. Detta bidrar till en högre genomsnittlig nettoutgiftsökning under planens anpassningsperiod än enligt kommissionens antaganden. Tidigareläggningen av den finanspolitiska anpassningen är i linje med artikel 6 c i förordning (EU) 2024/1263. Detta antagande anses därför vara vederbörligen motiverat.

- Planen förutsätter lägre stock-/flödesjusteringar från 2025 till 2030, på i genomsnitt 1,3 % av BNP, jämfört med 1,6 % av BNP i kommissionens antaganden. Detta bidrar till en högre genomsnittlig nettoutgiftsökning under planens anpassningsperiod än enligt kommissionens antaganden. Detta återspeglar finansieringen och leveransen av säkerhets- och försvarsutrustning samt investeringar som finansieras genom försäljning av offentliga tillgångar. Detta antagande anses därför vara vederbörligen motiverat.

  Den återstående skillnaden mellan antaganden hänför sig till det reviderade utgångsläget 2024 och motsvarar ett något mindre strukturellt primärt underskott än vad som förväntades under våren. Detta har inte någon betydande inverkan på den genomsnittliga nettoutgiftsökningen jämfört med kommissionens antaganden. Sammantaget förklaras skillnaden mellan nettoutgiftsbanan i planen och referensbanan av skillnader mellan antaganden som är vederbörligen motiverade, i enlighet med artikel 13 b i förordning (EU) 2024/1263. Sammantaget leder alla skillnader i antaganden till en genomsnittlig nettoutgiftsökning i planen som är högre än referensbanan. Kommissionen kommer att beakta ovanstående bedömning av planens antaganden i framtida bedömningar av efterlevnaden av nettoutgiftsbanan.

Planens offentligfinansiella strategi

(24) Enligt den vägledande finanspolitiska strategin i planen kommer åtagandena om nettoutgifter att infrias genom både utgiftsbegränsningar och diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Regeringen genomför två åtgärdspaket som beräknas ge en finanspolitisk avkastning på 9 miljarder euro (3,8 % av BNP). De är i huvudsak uppdelade i 3,5 miljarder euro (1,5 % av BNP) högre intäkter (dvs. direkta intäkter från en höjd mervärdesskattesats och indirekta intäkter från en större volym inkomstskatter och sociala avgifter på grund av ökad sysselsättning till följd av andra åtgärder) och 5,5 miljarder euro (2,3 % av BNP) från sänkta utgifter (dvs. besparingar i välfärdsområden, minskade sociala förmåner och minskning av andra utgifter). De flesta politiska åtgärder som rör dessa två konsolideringspaket har redan antagits; andra sådana åtgärder ska bekräftas eller justeras och kvantifieras i de årliga budgetarna. Flera åtgärder har redan antagits på både inkomst- och utgiftssidan med betydande effekter under 2025. Samtidigt finns det risker i fråga om genomförandet av den vägledande finanspolitiska strategin i planen, vilka härrör från möjligheten att besparingarna genom åtgärder riktade till välfärdsområden blir lägre än väntat och att sysselsättningseffekterna av regeringens arbetsmarknadsreformer blir lägre än väntat. I

2024 års utkast till budgetplan för 2025 specificeras dessutom de politiska åtgärder genom vilka nettoutgiftsåtagandet för 2025 kommer att infrias[9].

Reform- och investeringsåtaganden i planen till stöd för en förlängning av den finanspolitiska anpassningsperioden

(25) I planen åtar sig Finland att genomföra ett antal reformer och investeringar för att förbättra den potentiella tillväxten och den finanspolitiska hållbarheten vilka ska ligga till grund för en förlängning av perioden för finanspolitisk anpassning från fyra till sju år. Reformerna och investeringarna består av ett antal åtaganden från återhämtnings- och resiliensplanen: ett åtagande från återhämtnings- och resiliensplanen med ytterligare specifikationer för att begränsa budgetöverskridanden, samt två nya reformer. Detta omfattar följande åtgärder:

- Införande av den nordiska modellen för arbetskraftsservice. Reformen innebär en översyn av arbetsförmedlingarnas funktion i Finland genom en ökning av de resurser som finns tillgängliga för arbetsförmedlingarna, en förbättring av stödet till jobbsökande och en skärpning av kraven på jobbsökning för jobbsökande som är registrerade hos arbetsförmedlingen. Informationssystemet för arbetsförmedlingen håller på att moderniseras i syfte att förbättra jobbsökningsprocessen. Reformen är ett åtagande inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanen (P3C1R1), och det primära målet var att genomföra 2 miljoner intervjuer mellan januari 2023 och mars 2024. Enligt planen beräknas åtgärden kunna öka sysselsättningen med omkring 9 500–10 000 arbetstagare från och med 2025.
- Avskaffande av tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning. Genom reformen slopas gradvis de tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning som personer över en viss ålder kan ansöka om när den normala perioden för arbetslöshetsförmåner har löpt ut. Den nedre åldersgränsen för att få tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning ska höjas med ett år för personer födda 1963 och framåt och möjligheten till tilläggsdagar slopas helt för dem som är födda 1965 och senare. Reformen är ett åtagande inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanen (P3C1R2) som ska genomföras senast andra kvartalet 2023. Tilläggsdagarna för arbetslöshetsdagpenning ska fasas ut senast 2029. Enligt planen beräknas åtgärden kunna öka sysselsättningen med omkring 9 100 arbetstagare från och med 2025.
- Genomförande av den nationella reformen av social- och hälsovårdstjänster för att främja den lagstadgade vårdgarantin. Reformen bestod av lagstiftning om inrättande av 21 välfärdsområden, som från och med den 1 januari 2023 ansvarar för att organisera socialvård och hälso- och sjukvård samt räddningstjänst. Förutom dem organiserar också Helsingfors kommun dessa tjänster. Vidare ansvarar den gemensamma myndigheten för Helsingfors och Nyland, den så kallade HUS-sammanslutningen, för organisationen av specialistvård i Nyland. Reformen är ett åtagande inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanen (P4C1R1).
- Digitala innovationer för social- och hälsovårdstjänster. Reformen syftar till att öka andelen av befolkningen (20 år och uppåt) som använder e-tjänster för social- och hälsovården från 26 % (referensscenariot år 2020) till 35 %. Nya digitala tjänster ska införas för att uppnå målet. Reformen är ett åtagande inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanen (P4C1I4) och förväntas fullbordas före slutet av 2025.

[9] Se kommissionens yttrande om Finlands utkast till budgetplan, 26.11.2024, (2024)9054 final.

- Investeringar i forskning, utveckling och innovationer samt i ren omställning. Denna åtgärd omfattar flera investeringar i ren teknik som ingår i återhämtnings- och resiliensplanen (P1C1I2, P1C2I1, P1C2I3, P3C3I1, P1C1I1).
- Ändring av välfärdsområdenas lagstadgade skyldigheter och administrativa förfaranden. Med tanke på de betydande underskotten i välfärdsområdena inkluderar regeringen ytterligare åtgärder i planen för att rätta till problemet och säkerställa en sund ekonomisk förvaltning. Exempel på sådana åtgärder är bland annat att anpassa personaldimensioneringen inom heldygnsomsorgen för äldre och klientavgifterna, rationalisera lokalanvändningen, öka konkurrensen vid offentlig upphandling och införa digitala tjänstekanaler. På grundval av sitt program och den offentliga finansplanen (2025–2028) uppskattar regeringen att dessa nya anpassningar kan leda till besparingar på omkring 1,56 miljarder euro fram till 2028. Här ingår både lagstadgade åtgärder och välfärdsområdenas egna konsolideringsåtgärder. Dessa åtgärder utgör en ytterligare specificering av åtagandet enligt den åtgärd i återhämtnings- och resiliensplanen som beskrivs ovan (P4C1R1).
- Genomgripande reform av utkomststödet. Syftet med reformen är att stärka utkomststödets roll som en sista utväg och en kortsiktig förmån genom att åtgärda brister i sanktionssystemet som innebär att utkomststödet fullt ut kompenserar för förlorade arbetslöshetsförmåner om förmånstagarna inte uppfyller sina skyldigheter att söka arbete. Regeringen uppskattar att reformen kan leda till en halvering av antalet personer i behov av utkomststöd, samt till offentligfinansiella besparingar på 100 miljoner euro om året. Efter samråd med berörda parter förväntas regeringen översända sitt förslag till riksdagen under hösten 2025. Reformen förväntas träda i kraft under andra kvartalet 2026.
- Genomgripande reform av den sociala tryggheten och införande av modellen med en enda förmån. En aspekt av reformen är en förenklad administration av den sociala tryggheten genom att endast en administrativ ansökan ska krävas för att få tillgång till olika förmåner. Efter samråd med berörda parter förväntas reformen översändas till parlamentet under hösten 2025 och träda i kraft under andra kvartalet 2026.

(26) De åtgärder som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden och som ingår i återhämtnings- och resiliensplanen (inbegripet den ytterligare specificeringen för att ändra välfärdsområdenas lagstadgade skyldigheter och administrativa förfaranden) är förenliga med artikel 14.3 i förordning (EU) 2024/1263 eftersom de är tillräckligt detaljerade, koncentrerade till början av perioden, tidsbundna och verifierbara. De två åtgärderna för en genomgripande reform av utkomststödet och av den sociala tryggheten samt införandet av modellen med en enda förmån har ännu inte antagits, och därför är de för närvarande inte detaljerade. I planen finns en vägledande tidsplan för antagandet av dem och kvalitativa målindikatorer för att övervaka genomförandet.

(27) De åtaganden i återhämtnings- och resiliensplanen som ligger till grund för förlängningen innehåller betydande reformer och investeringar som syftar till att förbättra den finanspolitiska hållbarheten och stärka ekonomins tillväxtpotential. Finland åtar sig dessutom att fortsätta reformarbetet under den period som omfattas av den medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen och att bibehålla nivån på nationellt finansierade investeringar under den period som omfattas av återhämtnings- och resiliensplanen (se tabell 5 nedan). Dessa åtaganden kommer att övervakas under hela genomförandet av planen. Åtagandena i återhämtnings- och resiliensplanen kan

därför beaktas för att förlänga anpassningsperioden i enlighet med artikel 36.1 d i förordning (EU) 2024/1263.

(28) De reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen förväntas på ett hållbart sätt förbättra tillväxt- och resilienspotentialen i Finlands ekonomi i enlighet med artikel 14.2 a i förordning (EU) 2024/1263. Åtgärderna förväntas förbättra arbetsmarknadens funktionssätt, stödja innovation, förbättra tillgången till hälso- och socialtjänster och modernisera den sociala tryggheten och på så sätt öka den finska ekonomins tillväxt- och resilienspotential. De arbetsmarknadsreformer som har lagts fram förväntas hjälpa arbetslösa att hitta ett arbete samt öka arbetskraftsdeltagandet bland äldre arbetstagare. I planen uppskattas de två åtgärderna kunna skapa omkring 20 000 arbetstillfällen under perioden 2025–2029. FoU-investeringarna i återhämtnings- och resiliensplanen förväntas förbättra både Finlands tillväxtpotential och resiliens genom att öka produktiviteten (den försiktiga uppskattningen i planen är att en ökning av FoU-investeringarna med 1 % ökar produktiviteten med 0,02 %), attrahera privata investeringar och stödja den gröna omställningen och utfasningen av fossila bränslen i energisystemet. Enligt den finska regeringen förväntas inrättandet av välfärdsområden och utvecklingen av e-tjänster för social- och hälsovården förbättra tillgången till hälso- och sjukvård, vilket är särskilt viktigt eftersom de icke tillgodosedda vårdbehoven i Finland ligger över EU-genomsnittet och landet har en snabbt åldrande befolkning. Reformerna för att införa modellen med en enda förmån och förändra utkomststödet syftar till att optimera socialpolitiken, minska de administrativa kostnaderna, göra den sociala tryggheten rättvisare och öka incitamenten att arbeta och därmed stödja sysselsättningen. Konsekvenserna för den sociala sammanhållningen kommer att behöva övervakas. Förutom detta måste arbetsmarknadsreformens sysselsättningseffekter, liksom produktivitetsökningen till följd av investeringar i FoU, fortfarande materialiseras. Dessutom står välfärdsområdena inför flera svårigheter under sina första verksamhetsår; regeringen har i planen lagt fram ytterligare specifikationer till ett åtagande i återhämtnings- och resiliensplanen om att ändra välfärdsområdenas lagstadgade skyldigheter och administrativa förfaranden för att minska deras underskott. Sammantaget förefaller de antaganden om tillväxteffekten av de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen vara rimliga, men den framtida utvecklingen och de specifika konsekvenserna måste övervakas noggrant. Detta kräver också meningsfulla samråd med berörda parter, inbegripet arbetsmarknadens parter och relevanta organisationer i civilsamhället, och en bedömning av åtgärdernas fördelningseffekter och kumulativa effekter.

(29) De reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen förväntas främja finanspolitisk hållbarhet i enlighet med kravet i artikel 14.2 b i förordning (EU) 2024/1263. Dessa åtgärder kompletterar de paket för konsolidering av de offentliga finanserna som redan antagits, såsom nämnts ovan i beskrivningen av den finanspolitiska strategin. Den huvudsakliga direkta effekten av dessa ytterligare åtgärder förväntas uppstå genom att man genomför åtgärder för att minska underskottet i välfärdsområdena (1,4 miljarder euro år 2023) genom att ändra välfärdsområdenas lagstadgade skyldigheter och administrativa förfaranden. Regeringen vidtar närmare bestämt åtgärder för att minska välfärdsområdenas utgifter med 685 miljoner euro under perioden 2025–2028, medan välfärdsområdena själva strävar efter att genomföra åtgärder för att minska sina utgifter med 874 miljoner euro fram till 2028. Dessutom räknar regeringen med att uppnå årliga besparingar på 100 miljoner euro genom reformen av utkomststödet. Andra direkta besparingar kan härröra från sänkta administrationskostnader per ansökan om förmåner till följd av

antagandet av modellen med en enda förmån och från minskningen av utbetalningar i samband med avskaffandet av tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning. De indirekta offentligfinansiella besparingarna är främst kopplade till de positiva sysselsättningseffekter som arbetsmarknadsreformerna (dvs. införandet av den nordiska modellen för arbetskraftsservice och avskaffandet av tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning) förväntas få, vilka förväntas öka den potentiella tillväxten och generera skatteintäkter. Den genomgripande reformen av den sociala tryggheten, införandet av modellen med en enda förmån och den omfattande reformen av utkomststödet kan också få sysselsättningseffekter genom att öka incitamenten att arbeta, och de kan därmed få en indirekt positiv effekt på de offentliga finanserna. Även om besparingarna kan bli lägre än väntat när åtgärderna har genomförts kommer de offentligfinansiella besparingar som följer av den ändring av välfärdsområdenas lagstadgade skyldigheter och administrativa förfaranden som ytterligare specificeras i återhämtnings- och resiliensplanen sannolikt inte att bli försumbara, med tanke på storleken på de beräknade besparingarna (dvs. 1,6 miljarder euro). På det hela taget beror realiseringen av indirekta besparingar i hög grad på arbetsmarknadsreformernas inverkan på sysselsättningen.

(30) De reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen svarar mot EU:s gemensamma prioriteringar i enlighet med kravet i artikel 14.2 c i förordning (EU) 2024/1263. Reformerna av den sociala tryggheten och arbetsmarknaden bidrar till social resiliens, särskilt då de följer principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, såsom aktiva arbetsmarknadsåtgärder, socialt skydd och arbetslöshetsförmåner. Återhämtnings- och resiliensplanens investeringar i FoU för den gröna omställningen förväntas öka innovation inom koldioxidsnål teknik och energiinfrastruktur och därmed bidra till att göra den gröna omställningen rättvis och säkerställa energitrygghet. Införandet av digital innovation inom social-, hälso- och sjukvården bidrar till en rättvis digital omställning genom att öka digitaliseringen av offentliga tjänster. EU:s andra gemensamma prioritering, nämligen uppbyggnad av försvarsförmågor, tas inte upp i de reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning.

(31) De reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen följer de relevanta[10] landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med kravet i artikel 14.2 d i förordning (EU) 2024/1263. I synnerhet följer de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen följande landsspecifika rekommendationer som gäller

- aktiva arbetsmarknadsåtgärder och incitament att arbeta och delta på arbetsmarknaden (landsspecifika rekommendationer utfärdade 2019 och 2020), genom införandet av den nordiska modellen för arbetskraftsservice och avskaffandet av tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning,
- hälso- och sjukvård, långvarig vård och omsorg och budgetram och finanspolitisk styrning (landsspecifika rekommendationer utfärdade 2019 och 2020), genom

[10] Med ”relevanta” landsspecifika rekommendationer avses rekommendationer i) som antagits av rådet från och med 2019, ii) som medlemsstaten ännu inte har gjort ”fullständiga” eller ”betydande” framsteg med att följa och som inte är föråldrade (bedömda som ”Inte bedömd/Inget att tillägga”), enligt den senaste bedömningen baserad på övervakningen inom ramen för den europeiska planeringsterminen (tillgänglig i CeSaR (europa.eu)), iii) som inte är rent offentligfinansiella rekommendationer kopplade till stabilitets- och tillväxtpakten och iv) som inte utgör omformuleringar av rekommendationer som rör samma utmaning.

reformen av välfärdsområdena och införandet av digitala innovationer för hälsovårdstjänster,

- förnybar energi, energiinfrastruktur och energinät, energieffektivitet, forskning och innovation, regional utveckling och lokala offentliga tjänster och företagsklimat (inklusive politik för små och medelstora företag) (landsspecifika rekommendationer utfärdade 2019, 2020, 2022 och 2023), genom de olika investeringarna i energiteknik och energiinfrastruktur i återhämtnings- och resiliensplanen, koldioxidsnål vätgas, avskiljning och användning av koldioxid, återvinning av viktiga material och annan finansiering av forskning, utveckling och innovation,
- fattigdom, social inkludering och socialt skydd (landsspecifika rekommendationer utfärdade 2024), genom reformen av den sociala tryggheten och utkomststödet samt införandet av modellen med en enda förmån.

(32) Planen säkerställer att den planerade nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar i genomsnitt under den period som omfattas av återhämtnings- och resiliensplanen bibehålls i enlighet med kravet i artikel 14.4 i förordning (EU) 2024/1263.

Tabell 5: Nationellt finansierade offentliga investeringar (NFOI) i planen (% av BNP)

Genomsnittlig nivå under den period som omfattas av återhämtnings- och resiliensplanen (2022–2026)[11]	T+1	T+2	T+3	T+4	Genomsnitt under planens löptid
4,4	4,7	4,5	4,6	4,4	4,6

Källa: Finlands medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

(33) De reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning kan slutligen anses vara förenliga med åtagandena i återhämtnings- och resiliensplanen och det partnerskapsavtal som överenskommits inom ramen för den fleråriga budgetramen i enlighet med artikel 14.4 i förordning (EU) 2024/1263. Införandet av modellen med en enda förmån och reformen av utkomststödet strider inte mot åtagandena i återhämtnings- och resiliensplanen, och de andra åtgärderna härrör direkt från åtaganden som gjorts inom ramen för den planen.

(34) De reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden bedöms sammantaget uppfylla kriterierna i artikel 14 i förordning (EU) 2024/1263. Anpassningsperioden kan därför förlängas från fyra till sju år på det sätt som läggs fram i planen.

Andra reform- och investeringsavsikter i planen som bidrar till att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen och som svarar mot unionens gemensamma prioriteringar

[11] De två perioderna antas överlappa varandra, vilket är acceptabelt. Kravet på att upprätthålla investeringsnivån är avsett att gälla för åren efter utgången av faciliteten för återhämtning och resiliens.

(35) Utöver de reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden beskrivs i planen avsikter att genomföra andra reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna, och för att svara mot EU:s gemensamma prioriteringar. Planen innehåller tio reformer och investeringar.

(36) När det gäller den gemensamma prioriteringen angående en rättvis grön och digital omställning, inbegripet de klimatmål som fastställs i förordning (EU) 2021/1119, innehåller planen en reform för att öka FoU-utgifterna till 4 % av BNP senast 2030, där en tredjedel av finansieringen ska komma från offentliga källor, vilket skulle innebära en ökning med omkring 280 miljoner euro per år fram till 2030. De ytterligare offentliga FoU-medlen kommer bland annat att anslås till stöd för företagens FoU, till samarbete mellan företag och forskare, till finansiering av forskningsprojekt och till forskningsinfrastruktur. Åtgärden är inriktad på 2019 och 2020 års landsspecifika rekommendationer om forskning och innovation och är förenlig med Finlands digitala kompass och landets nationella strategiska färdplan för det digitala decenniet.

(37) När det gäller den gemensamma prioriteringen angående social och ekonomisk resiliens, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter, innehåller planen åtgärder för att minska förmåner som avskräcker från arbete (t.ex. förändringar av arbetslöshetsförmåner som förväntas öka sysselsättningen med 40 000 arbetstagare under regeringens mandatperiod, och frysning av indexhöjningar av socialförsäkringsförmåner som förväntas öka sysselsättningen med 18 600 arbetstagare under samma period), åtgärder för att minska kompetensbristen (t.ex. ökad finansiering och ökat antal utbildningsplatser på områden med arbetskraftsbrist, såsom sjuk- och hälsovård) och åtgärder för att förbättra tillgången till hälso- och sjukvård och minska vårdköer (t.ex. genom att öka finansieringen för ersättning av privata hälso- och sjukvårdsutgifter). Åtgärderna svarar på de landsspecifika rekommendationer för 2019, 2020, 2022 och 2023 som gäller aktiva arbetsmarknadsåtgärder, incitament att arbeta, deltagande på arbetsmarknaden, hälso- och sjukvård samt utbildning.

(38) När det gäller den gemensamma prioriteringen angående energitrygghet finns inga andra reformer och investeringar i planen.

(39) När det gäller den gemensamma prioriteringen angående försvarsförmågor finns inga andra reformer och investeringar i planen.

(40) Planen beskriver inte andra reformer och investeringar för att ta itu med de landsspecifika rekommendationerna om kompetens, yrkesutbildning och vuxenutbildning, transport, långvarig vård och omsorg samt bekämpning av penningtvätt (landsspecifika rekommendationer utfärdade 2019, 2020 och 2023), och enligt kommissionens bedömning har inga väsentliga framsteg gjorts med dessa rekommendationer.

(41) Planen innehåller information om förenlighet och, i tillämpliga fall, komplementaritet med de sammanhållningspolitiska fonderna och med Finlands återhämtnings- och resiliensplan. Planen innehåller en lämplig hänvisning till Finlands nationella reformprogram för 2024, som beskriver synergier och komplementaritet med sammanhållningspolitiken och återhämtnings- och resiliensplanen.

(42) Planen ger en översikt över Finlands behov av offentliga investeringar när det gäller EU:s gemensamma prioriteringar. När det gäller en rättvis grön och digital omställning betonas i planen behovet av investeringar i ren energi för att minska beroendet av fossila bränslen och i banbrytande teknik såsom artificiell intelligens för att ytterligare stärka den gröna omställningen. När det gäller social och ekonomisk resiliens betonas i planen behovet av investeringar för att öka utbildningsnivån och det kontinuerliga lärandet. När det gäller energitrygghet betonas i planen behovet av investeringar som syftar till att minska EU:s beroende av tredjeländer. När det gäller uppbyggnad av försvarsförmågor betonas i planen behovet av investeringar för att stärka Finlands försvarsförmågor, i linje med åtagandena inom ramen för Nato.

Slutsats av kommissionens bedömning

(43) Kommissionen anser sammantaget att Finlands plan uppfyller kraven i förordning (EU) 2024/1263.

ÖVERGRIPANDE SLUTSATS

(44) I enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2024/1263 bör rådet rekommendera Finland den nettoutgiftsbana som anges i planen, och de reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden till 7 år bör godkännas.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Finland att

(1) säkerställa att nettoutgiftsökningen inte överstiger de maximala ökningstakter som fastställs i bilaga I till denna rekommendation,

(2) genomföra de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av perioden för finanspolitisk anpassning till sju år i enlighet med bilaga II till denna rekommendation och inom angivna tidsfrister.

Dessutom uppmanar rådet Finland att säkerställa det faktiska genomförandet av andra reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna, och unionens gemensamma prioriteringar.

BILAGA I

Maximala ökningstakter för nettoutgifter
(årlig och kumulativ ökningstakt, i nominella termer)
Finland

År		2025	2026	2027	2028
Ökningstakter (%)	Årlig	1,6	1,9	2,6	2,6
	Kumulativ*	5,3	7,4	10,1	13,0

* Kumulativa ökningstakter beräknas med 2023 som basår.

BILAGA II

Reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden till 7 år
Finland

	Huvudsakligt mål	Beskrivning av och tidpunkt för de viktigaste åtgärderna[12]	Övervakningsindikator(er)
Införande av den nordiska modellen för arbetskraftsservice (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P3C1R1)	Målet med åtgärden är att reformera den offentliga arbetsförmedlingen.	1. 2 kv. 2022: Ikraftträdande av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice som reglerar den nordiska arbetsförmedlingsmodellen för arbetssökande, omnämnt i delmål 77. 2. 4 kv. 2023: Ökning av det årliga antalet jobbintervjuer som genomförs enligt den nordiska modellen för arbetskraftsservice från 783 070 till 2 000 000, omnämnt i mål 78. 3. 4 kv. 2023: Alla fem digitala funktioner som krävs enligt den nordiska modellen för arbetskraftsservice är integrerade i informationssystemet för den offentliga arbetsförmedlingen och i drift, omnämnt i delmål 79.	Relevanta delmål och mål 77, 78 och 79 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Slopande av tilläggsdagar för arbetslöshetsdagpenning (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P3C1R2)	Målet med reformen är att främja sysselsättningen genom att undanröja bristande incitament att arbeta för äldre och minska antalet uppsägningar som riktas mot äldre arbetstagare.	1. 2 kv. 2023: Ikraftträdande av ändringarna av lagen om utkomstskydd för arbetslösa vad gäller avvecklingen av tilläggsdagar med arbetslöshetsförsäkring, omnämnt i delmål 80.	Relevant delmål 80 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Förberedelser för social- och hälsovårdsreformen till stöd för genomförandet av vårdgarantin (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P4C1R1)	Målet med denna åtgärd är att som en del av förberedelserna för social- och hälsovårdsreformen förbättra tillgängligheten till hälso- och sjukvårdstjänster och	1. 3 kv. 2021: Ikraftträdande av den första uppsättningen lagstiftningsakter om inrättande av välfärdsområden och	Relevanta delmål 133 och 134 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt

[12] Tidpunkten för RRP-åtgärderna är vägledande och motsvarar åtagandena i rådets genomförandebeslut.

	sociala tjänster genom att främja genomförandet av vårdgarantin.	en reform av social- och hälsovården och räddningsväsendet, omnämnt i delmål 133. 2. 1 kv. 2023: Ikraftträdande av den ytterligare rättsliga ramen som slutför inrättandet av välfärdsområden och reformen av social- och hälsovården och räddningsväsendet, omnämnt i delmål 134. 3. 2 kv. 2023: Ibruktagande av regionala välfärdsområden med kapacitet att ta ansvar för att organisera social-, hälso- och sjukvårdstjänster och räddningstjänst, omnämnt i delmål 134.	
Införa digitala innovationer för social- och hälsovårdstjänster (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P4C1I4)	Målet med denna investering är att leverera digitala lösningar för att stödja utvecklingen av sociala tjänster och hälso- och sjukvårdstjänster och främja genomförandet av vårdgarantin.	1. 4 kv. 2025: Ökning av den andel av befolkningen som använder e-tjänster för social- och hälsovård från 26 % (basår: 2020) till 35 %, omnämnt i delmål 139	Relevant delmål 139 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Investeringar i ny energiteknik (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P1C1I2)	Bidra till Finlands mål att uppnå koldioxidneutralitet senast 2035 genom att stimulera införandet av ny ren teknik för energiproduktion och energianvändning.	1. 4 kv. 2021: Offentliggörande av första ansökningsomgången för investeringar i ny energiteknik, omnämnt i delmål 6 2. 4 kv. 2023: Tilldelning av alla bidrag till investeringar i energiteknik, omnämnt i delmål 7 3. 2 kv. 2026: Färdigställande av minst fyra projekt som fått stöd, omnämnt i mål 8	Relevanta delmål och mål 6, 7 och 8 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Koldioxidsnål vätgas samt avskiljning och användning av	Syftet med denna investering är att främja	1. 4 kv. 2021:	Relevanta delmål och

koldioxid (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P1C2I1)	utvecklingen av produktion och lagring av ren vätgas i kommersiell skala.	Offentliggörande av den första nationella ansökningsomgången för produktion och användning av vätgas med låga utsläpp samt avskiljning och användning av koldioxid, omnämnt i delmål M16 2. 4 kv. 2025: Genomförandeavtal 3. 2 kv. 2026: Ministeriet har genomfört investeringen, omnämnt i delmål 17 4. 2 kv. 2026: Rättsliga avtal undertecknade med slutliga stödmottagare, omnämnt i mål 18 5. 2 kv. 2026: Överföring av 127 000 000 euro till Business Finland, omnämnt i delmål 18a	mål 16, 17, 18 och 18a i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Återanvändning och återvinning av viktiga material och industriella sidoströmmar (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P1C2I3)	Åtgärden syftar till att främja en cirkulär ekonomi som återanvänder och återvinner industriella sido- och avfallsströmmar och andra viktiga material, t.ex. batterimaterial, plast, textilier, förpackningar, elektrisk och elektronisk utrustning samt bygg- och rivningsmaterial.	1. 4 kv. 2021: Offentliggörande av den första ansökningsomgången för investeringsprojekt som främjar återanvändning av avfallsmaterial och sidoströmmar, omnämnt i delmål 22 2. 4 kv. 2023: Tilldelning av alla bidrag till projekt för återanvändning och återvinning, omnämnt i delmål 23 3. 2 kv. 2026: Färdigställande av tio projekt som fått stöd, omnämnt i mål 24	Relevanta delmål och mål 22, 23 och 24 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
FUI-finansieringspaket för att främja den gröna omställningen – ledande företag	Målet med denna investering är att – genom ett program som förvaltas av Business	1. 2 kv. 2022: Utlysning av en ansökningsomgång	Relevanta delmål och mål 100, 101 och 102 i RRP har uppnåtts på ett

(befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P3C3I1)	Finland – stödja partnerskap och ekosystem mellan företag och andra forskningsorganisationer som stärker företagens konkurrenskraft och effektiviserar forsknings- och utvecklingsverksamheten	för projekt hos ledande företag, omnämnt i delmål 100 2. 4 kv. 2023: Tilldelning av fem bidrag till projekt hos ledande företag, omnämnt i mål 101 3. 4 kv. 2025: 90 % slutförda projekt hos ledande företag, omnämnt i mål 102	tillfredsställande sätt
Investeringar i energiinfrastruktur (befintlig RRP-åtgärd: referens i Finlands RRP - P1C1I1)	Målet med investeringen är att förbättra ramvillkoren för att locka till sig investeringar i ren energi, med fokus på integrering av energisystem, energilagring och transport. Investeringen ska stödja projekt som främjar uppbyggnad av energiinfrastruktur med följande inriktning: I) Elnät och överföringskapacitet för el. II) Investeringar för att integrera energisystem och producera, överföra och utnyttja överskotts- och spillvärme i fjärrvärmenät. III) Transport av koldioxidsnåla gaser, inklusive vätgas, biogas och biometan.	1. 4 kv. 2021: Offentliggörande av första ansökningsomgången för energiinfrastrukturprojekt, omnämnt i delmål 3 2. 4 kv. 2024: Tilldelning av alla bidrag till investeringar i energiinfrastruktur, omnämnt i delmål 4 3. 2 kv. 2026: Färdigställande av minst fyra projekt som fått stöd, omnämnt i mål 5	Relevanta delmål och mål 3, 4 och 5 i RRP har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt
Anpassningar av funktioner och förfaranden i de inrättade välfärdsområdena (Åtföljande RRP-reform P4C1R1)	Syftet med dessa åtgärder är att säkerställa ett lämpligt tillhandahållande av tjänster men samtidigt säkra en sund ekonomisk förvaltning	1. 2 kv. 2024: Samråd med intressenter rörande relevanta åtgärder som i synnerhet möjliggör i) anpassningar av personalnivåer på särskilda boenden och förändringar av personalens specialisering, ii) anpassningar av klientavgifter för hälso- och sjukvård, och iii) förtydligande av tillämpningsområde för och konsekvensbedömning av lagen om	Steg 1, 2 och 4 i) Myndigheternas rapportering Steg 3 och 4 ii) Ikraftträdande av relevanta lagstiftningsändringar

		service och stöd på grund av handikapp. 2. 4 kv. 2025: Varje välfärdsområde ska inrätta planer som bl.a. ska omfatta i) bättre användning av lokaler och servicenätverk, ii) ökad användning av centraliserade upphandlingar, iii) ökad konkurrens i offentliga upphandlingar. 3. 4 kv. 2025: Ikraftträdande av relevanta lagstiftningsändringar rörande välfärdsområdenas skyldigheter, t.ex. • minimala personalnivåer på särskilda boenden och förändringar av personalens specialisering, • klientavgifter för hälso- och sjukvård. 4. 4 kv. 2026: i) korrigering av de underskott hos välfärdsområdena som har ackumulerats sedan 2023 och ii) effektivisering av servicen genom att rationalisera den service som ges inom den specialiserade sjukvården.	
Totalreform av den sociala tryggheten (ny åtgärd)	Syftet med åtgärden är att förbättra incitamenten att arbeta genom att förtydliga villkoren för mottagande av socialt bistånd och anpassa biståndets storlek baserat på mottagarens objektiva omständigheter.	1. 3 kv. 2025: Konsekvensbedömning genomförd. 2. 3 kv. 2025: Samråd med intressenter genomfört. 3. 4 kv. 2025: Lagstiftning antagen.	Steg 1 och 2: Myndigheternas rapportering Steg 3: Ikraftträdande av lagstiftning som förtydligar tillhandahållandet av socialt bistånd.
Totalreform av den	Åtgärden innebär att ett system införs baserat på	1. 3 kv. 2025:	Steg 1 och 2:

sociala tryggheten och modell med en enda förmån (ny åtgärd)	en enda social förmån i syfte att förtydliga och förenkla det sociala förmånssystemet och göra det lättare att fastställa vem som har rätt till stöd.	Konsekvensbedömning genomförd. 2. 3 kv. 2025: Samråd med intressenter genomfört. 3. 4 kv. 2025: Lagstiftning antagen.	Myndigheternas rapportering Steg 3: Ikraftträdande av lagstiftning om fastställande av en enda social förmån.

Utfärdad i Strasbourg den

På rådets vägnar
Ordförande